

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200764
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719200764.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, v zast.: JUDr. Pavol Pospécha, advokát so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: Z. P., O.. XX.XX.XXXX, V. O. XXXX/ X, XXX XX X., X. K.: L.. Natália Stahovcová, advokátka so sídlom Na varte 4/d, 831 01 Bratislava, o zaplatenie 680,22 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu v celom rozsahu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 22.02.2019 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 680,22 eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 26.01.2015 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500100565 (ďalej len ako „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 500,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 47,43 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou č. 12 o viac ako 3 mesiace, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok, čo žalobca žalovanému oznámil podaním doručeným dňa 21.04.2016. Celková suma dlhu žalovaného predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 680,22 eur. Vzhľadom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatennej sumy, žalobca si uplatnil aj zmluvnú pokutu, a to podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04% denne zo sumy 680,22 eur od 08.05.2016 do zaplatenia a časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,04% zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov, s tým, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškania žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru, žalobca si odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje 5% úrok z omeškania zo sumy 680,22 eur do zaplatenia.

2. Súd vo veci samej rozhodol platobným rozkazom č. k. 5Csp/37/2019 - 34 zo dňa 11.03.2019, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 06.06.2019 odpor, v ktorom uviedol, že žalobca v konaní nedostatočne preukázal existenciu svojej pohľadávky, pričom predmetnú zmluvu žalovaný považuje za absolútne neplatnú, a to najmä z dôvodu rozporu s dobrými mravmi a nedostatku písomnej formy. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že spolu so zmluvou mala byť podpísaná aj Dohoda o poskytovaní služieb (na základe ktorej malo dôjsť k navýšeniu mesačnej splátky zo 47,43 eur na 81,99 eur), pričom ale túto nemá vo svojej dispozícii. Má za to, že šlo

o formulárove zmluvy, ktorých obsah nebol predmetom rokovania. V prípade navýšenia splátky úveru zo sumy 47,43 eur na 81,99 eur však ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len ako „RPMN“) nie je v takej výške v akej je uvedená v zmluve - teda 25,9% resp. 26,17% (rôzne uvedené), ale vo výške 95,08%, čo znamená, že úrok je vo výške 32,27% a nie vo výške 18,08%. Žalovaný sa domnieva, že žalobca mohol mať v úmysle obchádzať zákon tak, že prípadným vylákaním podpisu Dohody o poskytovaní služieb dosiahol zvýšenie úrokov na neprípustnú mieru. Žalovaný ďalej uviedol, že v zmluve bol stanovený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur, pričom následne v oznámení žalobcu o schválení úveru zo dňa 26.01.2015, ktoré mu bolo až po podpise zmluvy, bola výška odplaty za poskytnutie úveru v zmysle Dohody o poskytovaní služieb vyčíslená už vo výške 1 451,52 eur. Žalovaný poukázal taktiež na to, že v zmluve bola celková suma pôžičky uvedená vo výške 2 142,06 eur (47,43 x 42 + 150 - poplatok za poskytnutie úveru), pričom reálne z vyššie uvedeného dôvodu bola celková suma vo výške 3 593,58 (81,99 x 42 + 150), čo predstavuje 2,66 násobok sumy, ktorú žalovaný obdržal od žalobcu ako pôžičku. Záverom žalovaný v podanom odpore namietol nedostatok písomnej formy zmluvy, nakoľko údaje v bode 6. zmluvy boli do zmluvy dopísané až po podpise žalovaného, čo je evidentné zo slova „nevypĺňajte“, teda zo strany žalovaného nedošlo k úplnej akceptácii žiadosti žalobcu (žalovaný akceptoval úver poskytovaný za iných podmienok). Návrh na uzavretie zmluvy a jeho prijatie nemožno považovať za obsahovo zhodné prejavy vôle zmluvných strán, teda nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej podobe a žalovaný má teda za to, že v súlade s ust. § 40 Občianskeho zákonníka ide o neplatný právny úkon. Súd posúdil odpor žalovaného ako odpor podaný s vecným odôvodnením, a preto uznesením č. k. 5Csp/27/2019 - 68 zo dňa 19.06.2019 tak súd platobný rozkaz, v zmysle ust. § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku, zrušil v plnom rozsahu.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.09.2019, ktorého sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila. Žalobca ako aj žalovaný neúčast' na pojednávaní ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania s tým, že súhlasia s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd teda vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

4. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a to žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru zo dňa 26.01.2015, oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 26.01.2015, zmluvnými dojednaniami k zmluve o úvere na č. I. 10 a nasl., zoznamom platieb žalovaného ku dňu 14.02.2019, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 17.04.2016 s doručenkou, pokusom o zmier zo dňa 11.05.2016 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 26.01.2016 k uzavretiu zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru celkom vo výške 1 500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných 42 mesačných splátok vo výške 47,43 eur. V tej súvislosti je však potrebné uviesť, že v čase podpísania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu žalovaným, bola podpísaná len časť 5 uvedenej zmluvy, t.j. údaje o požadovanom revolvingovom úvere (kde je uvedené v zátvorke poznámka vyplňte), pričom bod 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere (kde je uvedené v zátvorke poznámka nevypĺňajte), boli do zmluvy dopísané až po podpise žiadosti žalovaným, a to žalobcom dňa 26.01.2015 a zároveň bolo žalovanému zaslané oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde sú uvedené jednostranne žalovaným údaje o schválenom úvere, ktoré oznámenie veriteľa už žalobca ako dlžník nepodpisoval. Žalovaný odo dňa poskytnutia úveru uhradil sumu celkom vo výške 1 311,84 eur. Nakoľko sa žalovaný so splátkou č. 12 dostal do omeškania o viac ako 3 mesiace, zo strany žalobcu došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok, čo žalobca žalovanému oznámil podaním doručeným dňa 21.04.2016. Žalobca si podanou žalobou voči žalovanému uplatňuje sumu celkom vo výške 680,22 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje rozdiel medzi istinou poskytnutého úveru a úhradami uskutočnenými žalovaným po poskytnutí úveru.

5. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „Zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

6. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b)

veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

8. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

10. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

11. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

12. Na základe vykonaného dokazovania, po preskúmaní zmluvy, ktorú žalovaný ako dlžník podpísal dňa 22.01.2015 a žalobca ako veriteľ dňa 26.01.2015, súd dospel k záveru, že predmetná zmluva je v celom rozsahu neplatná z dôvodu, že zo strany veriteľa nedošlo k úplnej akceptácii žiadosti žalovaného o úver a z jeho strany išlo o uvedenie údajov úverov poskytovaných za iných podmienok, ako navrhol v žiadosti žalovaný. Vychádzajúc zo všeobecných zmluvných dojednaní formulovaných, teda vymienených samotným žalobcom je nepochybné, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jej formy sa v danom prípade vyžadovala písomná forma. V bode 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je uvedené, že sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako dlžník žiadosť/zmluvu podpísal dňa 22.01.2015 a veriteľ ako žalobca žiadosť/zmluvu podpísal dňa 26.01.2015, teda až toho dňa do zmluvy žalobca doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere. Súd má za to, že takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno bez akýchkoľvek pochybností považovať za riadne a platne uzavretú. Obsahom zmluvy v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisoval žalovaný vôbec neboli údaje o schválenom úvere, preto ani žalovaný ako dlžníkom nemohlo dôjsť k jej písomnej akceptácii. Z uvedeného je potom potrebné jednoznačne vyvodit', že dlžník dňa 22.01.2015 podpísal iba žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmluvy žalovaným nebol revolvingový úver, vrátane revolvingu individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6 zmluvy, teda nové doplnené údaje adresované s vyjadrením žalobcu žalovanému nemožno posúdiť inak, ako nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že žalovaný takýto nový návrh písomne akceptoval. Súhlas žalobcu s revolvingovým úverom (vyjadrený podpisom dňa 26.01.2015), predstavuje len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru, rovnako ako „oznámenie o schválení revolvingového úveru“, ktoré nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu účastníkov - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Zo strany žalobcu ako veriteľa išlo teda o nový návrh o uzavretie úverovej zmluvy, ktorá zo strany žalovaného ako dlžníka nebola písomne akceptovaná, preto podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo k uzavretiu zmluvy a k dodržaniu predpísanej písomnej formy ako to požaduje ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme, ako to pre platnosť

vyžaduje zákon v súlade s ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o neplatný právny úkon. Z vyššie uvedeného dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. Pre úplnosť súd uvádza, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500100565 považoval za neplatnú i pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na celkovú odplatu za úver a neurčité a nejasné vymedzenie výšky mesačnej splátky. Pri výške úveru 1 500,- eur, z ktorého si veriteľ započítava ihneď platbu za poplatok za poskytnutie úveru vo výške 10 %, t.j. 150,- eur, je neprijateľné, aby veriteľ získal celkovú odplatu za úver v podobe ďalších úrokov, ktoré síce uvádza v zmluve vo výške 18,08 %, čo však nezodpovedá skutočnosti. Pri celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ vrátiť 3 593,58 eur (81,99 x 42 + 150) predstavuje úrok hodnotu najmenej 32,27% a RPMN hodnotu najmenej 95,08%. S prihliadnutím aj na neurčité a nejasné vymedzenie výšky mesačnej splátky, ktorá je určená aj sumou 47,43 eur, ale zároveň aj sumou 81,99 eur, pričom dlžník nemal možnosť výberu úveru bez dohody o poskytnutí služieb, je v časti určenia výšky splátky zmluva neplatná (§ 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na celkovú prax žalobcu pri uzatváraní zmluvy je takéto konanie v rozpore s dobrými mravmi a ide zjavne o nekalú obchodnú prax, resp. klamlivé konanie v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

14. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP tak, že nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva priznal v plnom rozsahu žalovanému, nakoľko tento mal v konaní plný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.